

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan forstå, at der nu afsløres en vis uenighed mellem regeringen og Fremskridtspartiet om, hvad det egentlig er, man har aftalt på skatteområdet i forhold til, hvor mange stillinger man skal nedlægge. Jeg kan forstå på Fremskridtspartiets ordfører, at man fra skatteministeren har fået et tilsagn om besparelser igennem årene, og at det skulle ligge skriftligt.

Jeg har lige overtydet mig om, at i den aftale om finansloven, vi har fået udleveret i et smukt blåt omslag, er der ikke et bilag om de besparelser, som vil forekomme på personalesiden inden for skatteområdet. Det er ikke optrykt. Der er optrykt mange andre bilag, men ikke dette særlig interessante bilag.

Jeg skal spørge skatteministeren, om han erindrer, at han har givet et sådant bilag til hr. Glistrup som en del af et forlig om skattestyrelsesloven.

Derudover vil jeg spørge skatteministeren, om de besparelser, som Socialdemokratiet efter skatteministerens opfattelse ikke var særlig villig til at være behjælpelig med at finde, var de besparelser, som skatteministeren påstår man kan finde ved at flytte arbejdsgiverkontrol og inkasso til statsligt regi. Når vi så lagde op til at aftale – hvad Socialdemokratiet syntes var rigtigt, og hvad Det Konservative Folkeparti syntes var rigtigt – at der ikke skulle ske en overflytning af arbejdsgiverkontrollen og inkassofunktionen, så ville man ikke kunne gennemføre den besparelse, det var påstået at man kunne gennemføre. Jeg vil gerne have, at skatteministeren bekræfter, at det var det, der var problemet.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Stavad fremdrog igen fra antikvitetsrustkammeret det fiktive gespenst, som jeg troede vi havde fået aflivet for en times tid siden, nemlig det, han kalder »den ærlige skatteyder«. Hvis der endelig findes en sådan karl et eller andet sted – jeg tror, at det skyldes ukendskab til skattelovene, når han tror, han er ærlig – så er det forkert, hvad hr. Stavad sagde, at han eller nogen som helst andre får stigende skatter, når de offentlige udgifter falder.

Det, der er hele problemet i vores skattedebat, er én eneste ting, nemlig de offentlige udgifter. Kan vi bare få de offentlige udgifter presset ned, så er der, trods alt hvad man kan sige af ondt om de syv andre partier her i salen, ikke nogen, der er så sandstiske, at de vil udskrive flere skatter end nødvendigt for at klare de offentlige udgifter.

Når man laver de besparelser, vi har aftalt med regeringen – hvis de virkelig bliver gennemført – vedrørende de offentlige udgifter, så falder skatterne ganske og aldeles automatisk. Det går ikke med skatterne, som hr. Stavad frygtede: At de vil stige. Derimod er der ingen, der får deres skatteprocent sat i vejret, fordi der er nogle, der snyder i skat. Skatteprocenterne vil altid blive presset til det maksimale i forhold til de offentlige udgifter. Sådant er det nu engang. Der vil altid i Børne- og Ungdomspædagogernes Landsorganisation og i alverdens andre pressionsgrupper være folk, der vil kræve penge og penge og penge af statskassen, så lige gyldigt, om så vi havde 5,1 millioner såkaldt ærlige skatteydere i Danmark, ville vi ikke få skatteprocenten til at falde med så meget som en promille, og den vil ikke stige, fordi vi rent faktisk har 5,1 millioner uærlige skatteydere.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Fru Pia Gjellerup stillede et spørgsmål om besparelser vedrørende flytning af arbejdsgiverkontrollen. Situationen er den, at arbejdsgiverkontrollen ifølge forslagene skal flyttes fra kommunerne til staten. Denne flytning sker, uden at skatte- og afgiftsforvaltningen inden for staten får forhøjet sine rammer. I det ligger en besparelse, om man vil, fordi pengene så hentes hjem gennem beskæring af kommunernes bloktilskud.

Socialdemokratiet ville ikke gå med til at flytte arbejdsgiverkontrollen. Altså kunne vi ikke få denne besparelse hjem gennem en beskæring af kommunernes bloktilskud, og Socialdemokratiet modsatte sig samtidig, at der måtte foretages kompenserende besparelser i den statslige del af skatte- og afgiftsforvaltningen. Det troede jeg fru Pia Gjellerup ville bekræfte at Socialdemokratiet har givet udtryk for.

På den baggrund var det jo en fastlåst situation, for så var det fuldstændig umuligt både at få den struktur, regeringen gerne ville have, og de besparelser, regeringen gerne ville have. Dette var desværre situationen.